

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת פי תצא

תורת

הכנה לימי הדין פיתחו לי פתח כחודו של מחט

דברים פרק כא (י) פִּתְחָא לְמַלְחָמָה עַל־אִיבֵיךָ וְנָתַנוּ יְקֹקֶךָ אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבִיו:
שאלות:

א { ויש לשאול מדוע כתבה התורה כי תצא ולא כי תלחם? ב { ועוד מדוע לשון המקרא בלשון יחיד והרי הדברים אמורים כלפי כלל ישראל? ג { ועוד עלינו להבין כיצד רק כי תצא כבר ושבת שבו הרי צריך קודם להילחם ולא רק לצאת?
החשיבה העממית:

בעולם מקובל שסוד ההצלחה תלוי במבחן התוצאה ורק כאשר האדם הגיע לגמר ביצוע תוכניתו בזה מתבטא הצלחתו, אך לעצם ההשתדלות להתחיל אין ערך כיון שהוא רחוק מהתוצאה ומי יודע אחרית דבר, אולם תורתנו הקדושה מלמדת אותנו להיפך כי סוד ההצלחה תלוי אף ורק בתחילת הדרך ובהשתדלות הראשונה כי טוב אחרית דבר מראשיתו, כך שזה הזמן להשתדל להתחיל בחיזוק ותיקון עבודתו ובוזה יבא אל המלך מלכו של עולם לדין.

ביאור האו"ח לרמז על מלחמת יצר הרע:

וכתב בספר מגיד מישרים פרשת כי תצא לרמז על מלחמת האדם עם יצרו, ואפשר לבאר בדרך רמז על פי מה שכתב האו"ח בדרך רמז ובכתה את אביה ואמה ירח ימים שזה מרמז לחודש אלול חודש הרחמים והסליחות, ונראה שהפסוק מרמז על מלחמת יצה"ר שהיא מלחמה פרטית לכל אדם עם יצרו שהוא האויב הגדול של האדם, כמ"ש התנא **בפירקי אבות פ"ד ב** איזהו גיבור הכובש את יצרו, ללמדנו שזו המלחמה הקשה שיש לאדם בכל יום ובכל עת, ולזאת מיעצת לנו התורה שבכדי לנצח את יצרו תלוי הדבר כי תצא ביאור הדברים שצריך האדם מצידו להתחיל את מלחמתו עם יצרו ומספיק רק לצאת נגד וכבר זוכה להמשך הפסוק ונתנו בידך, כי כך הנהגתו יתברך שמבקש מהאדם פיתחו לי פתח כחודו של מחט ואפתח לכם פתח כפתחו של אולם, וכמ"ש חז"ל אלמלי הקב"ה עוזרו לא יוכל עלי, ולכן נכתב בדוקא בלשון "תצא" ולא תלחם, כיון שאינו נצרך להגיע לשלב זה של מלחמה אלא בזה שיש בליבו גמירות דעת ורצון להלחם ומתחיל לצאת למלחמה כבר הקב"ה נותנו בידו ונוצחו.

סגולת פיתחו לי פתח כחודו של מחט:

ולדברנו נוכל להבין את דרשת חז"ל כתוב בשיר השירים פרק ה (ב) אֲנִי יְשָׁנָה וְלִפְי עַר קוֹל דּוֹדִי דּוֹפֵק פֶּתַחַי לִי אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל קְנֻצוֹתַי רְסִיסֵי לִלְחָה: ודרשו חז"ל במדרש שיר השירים רבה (וילנא) פרשה ה ד"ה ב קול דודי דופק, על ידי משה, בשעה שאמר (שמות י"א) ויאמר משה כה אמר ה' כחצות הלילה אני יוצא בתוך מצרים, פתחי לי, רבי יסא אמר, אמר הקב"ה לישראל בני פתחו לי פתח אחד של תשובה כחודה של מחט ואני פותח לכם פתחים שיהיו עגלות וקרניות נכנסות בו וכו'. ולכאורה הדבר צריך ביאור וכי יש משוא פנים אצל השי"ת ומה מידה כנגד מידה זו? והנראה לפי הנ"ל כיון שכל ההתחלות קשות עיקר הנסיון הוא להתחיל והשאר ממילא נמשך אחריו ולכן מספיק שיתחיל מרצונו פתח כחודו של מחט וכבר על השאר יבא מאליו עד שיפתח כפתח של אולם.

מקור דרשת חז"ל שמצוה גוררת מצוה:

ומקור דרשת חז"ל נראה מהפסוק שמות פרק יט (ה) וְעַתָּה אִם שְׁמוֹעַ תִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמְרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִייתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ: לפי דברי המכילתא דרבי ישמעאל יתרו מס' דבחדש פרשה ב ד"ה ועתה אם שמוע תשמע בקולי, ועתה קבלו עליכם, **שכל התחלות קשות**. אם שמוע תשמעו, **מכאן אמרו שמע אדם מצוה אחת, משמיעין לו מצות הרבה**, שנאמר אם שמוע תשמעו שכן אדם מצוה אחת, משכחין לו מצות הרבה, שנאמר אם שכן תשכח. **וכן פירש רש"י** שם. ועתה אם עתה תקבלו עליכם יערב לכם מכאן ואילך, **שכל התחלות קשות**.

דברי הירושלמי שהכל תלוי בראשית:

וכן מבואר בירושלמי כי כל ההצלחה ברוחניות תלויה בהתחלה, איתא בחגיגה פ"ב ה"א דף ט ע"ב וז"ל ר"מ הוה יתיב דרש בבית מדרשא דטיבריה עבר אלישע רביה רכיב על סוסיא ביום שובתא, אתון ואמרון ליה הא רבך לבר, פסק ליה מן דרשה ונפק לגביה, א"ל מה הויתה דרש יומא דין, א"ל ויי' ברך את אחרית וגו', א"ל ומה פתחת ביה, א"ל ויוסף יי' את כל אשר לאיוב למשנה שכפל לו את כל ממונו, אמר ווי דמובדין ולא משכחין עקיבה רבך לא הוה דרש כן אלא ויי' ברך את אחרית איוב מראשיתו בזכות מצות ומעשים טובים שהיה בידו מראשיתו, אמר ליה ומה הויתה דריש תובן, א"ל **טוב אחרית דבר מראשיתו** [קהלת פ"ז ח], אמר ליה ומה פתחת ביה, א"ל **לאדם שהוליד בנים בנערותו ומתו ובזקנותו ונתקיימו הוי טוב אחרית דבר מראשיתו**, לאדם שעשה סחורה בילדותו והפסיד ובזקנותו ונשתכר הוי טוב אחרית דבר מראשיתו, לאדם שלמד תורה בנערותו ושכחה ובזקנותו וקיימה הוי טוב אחרית דבר מראשיתו, אמר ווי דמובדין ולא משכחין עקיבה רבך לא הוה דרש כן אלא טוב אחרית דבר מראשיתו בזמן שהוא טוב מראשיתו, ובי היה המעשה אבויא אבא מגדולי ירושלם היה ביום שבא למוהליני קרא לכל גדולי ירושלם והושיבן בבית אחד ולר' אליעז' ולר' יהושע בבית אחר מן דאכלון ושתון שרון מטפחין ומרקדקין א"ר ליעזר לר' יהושע עד דאינון עסיקין בדידון נעסוק אגן בדידן וישבו ונתעסקו בדברי תורה מן התורה לנביאים ומן הנביאים לכתובים וירדה אש מן השמים והקיפה אותם, אמר להן אבויא רבותי מה באתם לשרוף את ביתי עלי אמרו לו חס ושלוש אלא יושבין היינו וחוזרין בדברי תור' מן התורה לנביאים ומן הנביאים לכתובים והיו הדברים שמיחים כנתינתן מסיני והית' האש מלחכ' אותן כלחיכתן מסיני ועיקר נתינתן מסיני לא ניתנו אלא באש וההר בוער באש עד לב השמים, אמר להן אבויא אבא רבותי אם כך היא כוחה של תורה אם נתקיים לי בן הזה לתורה אני מפרישו לפי שלא היתה כוונתו לשם שמים לפיכך לא נתקיימו באותו האיש, אמר ליה ומה הויתה דרש תובן א"ל לא יערכנה זהב וזכוכית, א"ל ומה פתחת ביה, א"ל דברי תורה קשין לקנות ככלי זהב ונוחין לאבד ככלי זכוכית

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

ומה כלי זהב וכלי זכוכית אם נשתברו יכול הוא לחזור ולעשותן כלים כמו שהיו אף תלמיד חכם ששכח תלמודו יכול הוא לחזור וללמדו כתחילה, א"ל דייך מאיר עד כאן תחום שבת, א"ל מן הן את ידע, א"ל מן טלפי דסוסי דהוינא מני והולך אלפיים אמה, א"ל וכל הדא חכמתא אית בד ולית את חזר בד, א"ל לית אנא יכיל, א"ל למה, א"ל שפעם אחת הייתי עובר לפני בית קודש הקדש רכוב על סוסי ב"ה שחל להיות בשבת ושמעתי בת קול יוצאת מבית קודש הקדשים ואומרת שובו בנים חוץ מאלישע בן אבויה שידע כחי ומרד בי עכ"ל. **מדברי הירושלמי מתבאר** שיש מחלוקת בין ר"מ לר"ע כיצד לבאר הפסוק טוב אחרית דבר מראשיתו דלפי ר"מ הכונה שהעיקר הסוף שיהיה טוב, ואילו ר"ע מבאר שהסוף תלוי בהתחלה, ולכאורה דברי רבי יצחק הן לפי ר"ע אולם לר"מ משמע שיחלוק? אולם נראה שלמרות שנחלקו כיצד לבאר את הפסוק שרבי מאיר מפרש הפסוק על עניני הגשמיות וגם רוחניות כאשר הביא שלשה דוגמאות בנים סחורה ותורה ומפרש העיקר זה הסוף וכפתגם השגור בפי בני אדם סוף טוב הכל טוב, כי אחרת זה כמו שבע שנות שבע שהיו במצרים ולאחריהן היו שנות רעב שעל ידם נשכחו ולא נזכרו כלל, כיון שתמיד האדם נחרט בזכרון הסוף ולא ההתחלה, ולכן מנהג העולם להגיש קינוח בסוף הסעודה כדי שישאר זיכרון מתוק בסוף, אולם אחר אמר לו כי ר"ע מבאר הפסוק על עניני רוחניות שכל ההצלחה תלויה בהתחלה אך בעניני גשמיות יתכן שזה נכון שהעיקר הסוף, ולפי"ז אפ"ל כי אחרי דברי ר"ע חזר בו ר"מ מהרוחניות שהכל תלוי לפי ההתחלה, ונמצא שלמרות אשר נחלקו בכונת אותו פסוק אך לא חולקים בעצם היסוד שבדאי בעניני רוחניות כל ההצלחה תלויה בהתחלה, והשתא שפיר אפ"ל שגם ר"מ מודה שביאור הפסוק ענין השם בארץ מרשית השנה ועד אחרית שהכונה לעניני רוחניות בפרט שחסר אות אלף לרמז ענין זה. **וזהו סוד הענין שכל ההתחלות קשות** וגם כתוב כי לפתח חטאת רובץ, ולכאורה מדוע כך הדבר? אולם לפי הירושלמי מתבאר היטב כיון שכל ההצלחה נעוצה בהתחלה לכן שם עיקר מלחמת היצר עם האדם ומערים קשיים בהתחלה בכדי להכשיל את האדם. **גם ידוע שהאימרא** השגורה בפי בני אדם כאשר רואים אדם שכועס או עצוב אומרים שהוא קם על צד שמאל, והמכוון בזה שכיון שהתחיל את היום עקום כך נמשך כל היום ואי אפשר לשנות.

יסוד הנ"ל מבואר במדרש שמואל באבות

ויסוד זה מצאתי מפורש במדרש שמואל עד אבות פ"ד מ"ב על דברי בן עזאי אומר הוי רץ למצוה קלה ובורח מן העבירה שמצוה גוררת מצוה ועבירה גוררת עבירה וכו' וכתב דנראה לו לפרש מה הקשר בין דברי בן עזאי לדברי בן זומא במשנה שלפניה אשר אמר איזהו גיבור הכובש את יצרו וכו' וז"ל המדרש שמואל ראה בן עזאי **שאפשר שיאמר האדם מי אני שאוכל לכבוש וללכוד עיר ומגדל** וראשו בשמים ויטיאש האדם מלהלחם עמו, **לכן אמר שהוא דבר קל עד מאוד לכבושו וזה במה שתהיה זהיר בהתחלות כי ההתחלה יותר מחצי הכל** ולכן בהתחלות תהיה רץ למצוה קלה וגם בורח מן העבירה ואח"כ הכל נעשה ונגמר מאליה לפי שמצוה גוררת מצוה וכו' עכ"ל. הרי מלמדנו המדרש שמואל דעיקר עבודת האדם עם יצרו ועיקר הצלחתו תלויה בהתחלה דכל שמתחיל בדבר מצוה ממילא יש הבטחה שאותה מצוה תגרוור בעקבותיה מצוה אחרת וכך כל היום, ואם ח"ו נכשל בהתחלה הרי נהיה כל היום באותה דרך. **וזהו שאומר איוב פרק ח (ז) והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאד:** כל שהתחלה מתאמץ אפי' מצטער בו זוכה שבאחרית להשגים גדולים.

תחילת המחלוקת קשה:

בדומה לכך מצינו במנין בניי שהתורה מדגישה בני אליאב דתן ואבירם הוא דתן ואבירם אשר הצו נגד משה. א} והא"י הקדוש שואל מה ענין סיפור הדברים במנין בניי? ב} זאת ועוד האבן עזרא שואל מדוע מסיים במנין בני ראובן ובני קרח לא מתו, הרי קורח שייך לשבט לוי? **אלא דתן ואבירם היו הגרועים שבמחלוקת קרח ועדתו ומהם לא נשאר זכר כלל** משא"כ קרח בניו חזרו בתשובה ולכן כתב האבן עזרא שהתורה מדגישה שדתן ואבירם לא נשאר זכר אבל בני קרח נשארו חיים. **וכל זה לומר כי הם היו סיבת המחלוקת של קרח הם התחילו והתעקשו,** כ"כ הא"י הקדוש ולכן משה רבינו ניסה לרצותן כדי להפסיק המחלוקת ולא רצו. הרי שההתחלה קשה מהכל.

מעלת פטר רחם, השכמת ביה"כ, תו"מ, חלה, וביכורים:

בדומה לכך **פטר רחם קדוש** כי ההתחלה חשובה. בדומה לכך אלו דברים שאוכל מפירותיהם בעוה"ז והקרן קיימת לעוה"ב **השכמת בית הכנסת**, לא מספיק עצם ביאתו לבית הכנסת אלא ההשכמה היא הסגולה. וזהו אף מעלת עשרה ראשונים כיון שהם הם ההתחלה. **וכן זוהי מעלת מצוות תו"מ (תרומות ומעשרות) חלה, וביכורים**, שאת הראשית להפריש לקדושה ובזה משפיע על כל יתר מאכלו לקדושה.

התחלת החיים הברית:

נמצא שלכל אדם ישנם הרבה התחלות יש תחילה של שעה או של יום או של שבוע או של חודש או של שנה, **ויש התחלת החיים שזה הברית** שבו מתחיל האדם להיכנס תחת כנפי השכינה ובו נקבע גורלו של האדם, וכך כתב הבא"י שהיה עושה יום הולדת ביום הברית ולא ביום הלידה כיון שביום זה התחיל את חייו הרוחניים, ולכן אצל אלישע יצא לתרבות רעה מפני שאותה התחלה הייתה לשם כבוד. **ולכן תיקנו לברך הקטן כשם שנכנס לברית** כך יכנס לתורה חופה ומעש"ט, הכשם נעוץ בהתחלה כיון שהכל תלוי בהתחלה.

סוד ניצחון יצה"ר בשמירת הפתח

וסוד זה נרמז בפסוק **שנאמר בבראשית פרק ד פסוק ז הלא אם-תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ**, שעיקר היצה"ר נמצא בפתח וכאשר האדם נותן לו פתח שוב נכנס לתוך הבית, אבל כאשר האדם לא נותן פתח כלל אין לו דריסת רגל ומנצחו.

ביאור דברי דוד המלך כיצד דרכו של היצר:

עוד מבואר במסכת עבודה זרה דף יח ע"ב דרש ר' שמעון בן פזי, מאי דכתיב אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב. וכי מאחר שלא הלך, היכן עמד? ומאחר שלא עמד, היכן ישב? ומאחר שלא ישב,

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

היכן לך? [אלא] לומר לך, שאם הלך סופו לעמוד, ואם עמד סופו לישב, ואם ישב סופו ללון, ואם לך עליו הכתוב אומר [משלי ט] אם חכמת חכמת לך (ואם לצת) ולצת לבדך תשא ע"כ. הראת לדעת כי הניצחון והכישלון הכל תלוי בהתחלה אם נותן פתח ליצר ההמשך יבא מאליו ואם יתגבר על יצרו בתחילה המשך הניצחון יבא מאליו.
צדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כחוט השערה.

ובזה נבין דברי הגמרא במסכת סוכה דף נב ע"א כדדרש רבי יהודה לעתיד לבא מביאו הקדוש ברוך הוא ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים. צדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כחוט השערה. הללו בוכין, והללו בוכין. צדיקים בוכין ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה, ורשעים בוכין ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה, ואף הקדוש ברוך הוא תמה עמהם, שנאמר כה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא. אמר רבי אסי יצר הרע, בתחילה דומה לחוט של בוכיא, ולבסוף דומה כעבותות העגלה, שנאמר הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חטאה ע"כ. ולכאורה עלינו להבין מה המציאות של יצר הרע כהר או כחוט השערה היתכן שיש לו שני דמויות? אולם להנ"ל האמת שהוא חוט השערה כי כל ניצחון היצר הרע את האדם תלוי בפתח ואותו חוט שער הוא הפתח אם מתגבר על יצרו הרי שהולך ומנצח ולבסוף הולך ומסיף במעשיו הטובים עד שבנה הרים וגבעות והתגבר על יצרו, אולם כאשר לא שמר את פתחו שזה ממש כחוט השערה הרי שכך זה נמשך עוד חוט שער ועוד חוט שער עד שנהיה כעבותות העגלה אך הכל התחיל מחוט שער, ונמצא הצדיק רואה את סוף נצחונו עד היכן העפיל וניצח והצליח להתגבר על יצרו בגלל אותו חוט שער ששמר, ומאידך הרשע מבין היכן הכישלון שלו בגלל החוט שער שהוא הפתח שנתן. ונלע"ד שזו כוונת תשובת הגאונים בתשובות מוסאפיה (ליק) סימן טז.

מעשה עם החתם סופר

פעם אמר החתם סופר לתלמידיו שהוא זכה להיות חתם סופר מחמש דקות, שאלו תלמידיו איך אפשר לגדול בתורה מחמש דקות, והשיב בדרך כלל כל אדם שמתחיל סדר לימוד בתחילת הסדר מתחיל בדברי חולין ורק אח"כ מתחיל ללמוד ומניסיון המציאות שכאשר התחיל בדברי חולין זה נמשך ומאבד הרבה זמן ואינו מספיק בלימודו, אבל הוא קיבל על עצמו שהחמש דקות של תחילת וסוף הסדר מתחיל בלימוד ודוחה את יצרו שהוא ידבר אח"כ וברגע שהתחיל בלימוד מנצל את כל זמנו ומספיק הרבה בלימוד.

מעשה

שמעתי בשם אחד מאדמו"רי גור אמר למהר"ם שפירא ז"ל אשר הגה את רעיון דף היומי דעיקר קנאתו לא בעצם הרעיון שהעלה דף יומי, אלא מהיא המצוה שעשה לפני כן אשר בזכותה גררה רעיון גדול כזה כהבטחת התנא דמצוה גוררת מצוה. מעשה שהיה עם בעל התניא:

פעם היו חתן וכלה יתומים וחסרי כל לערוך את החתונה הדברים הגיעו לבעל התניא והחליט להירתם לעזרתם ולכן נפגש עם רב העיר וביקש ממנו שיערוך רשימת כל הגבירים שיש בעיר ויחד ילכו מבית לבית לאסוף הכסף, הרב ערך רשימת הגבירים אולם בעל התניא מכיר שיש גביר גדול בעיר שאינו רואה את שמו מופיע ברשימה, שאל בעל התניא מדוע לא כתב אותו ברשימה, השיב הרב בהיות וכגודל עושרו כך גודל קמצנותו ומועילם לא הצליח אדם לקבל ממנו תרומה וחבל לבזות את כבוד הרב, בעל התניא לא קיבל הדברים וביקש לרשום אותו ראשון ברשימה, והתחילו ללכת כמובן לאותו עשיר הראשון, קיבלם במאור פנים ובפרט שבעל התניא הצטרף וביקש ממנו עזרה לחתן וכלה יתומים הלך לקופה שהיית לו בסמוך לדלת והוציא משם פרוטה שכבר סימני חלודה וירוקת עליה והגיש לרב, רב העיר תיכף נעלב ממנו איזה ביזיון לכבוד התורה שנותן פרוטה כזו שבני אדם אינם מתכופפים להגביה מרוב פחיתות ערכה, אולם בעל התניא רמז לרב שלא יגיב ורק בעל התניא אמר לו תודה רבה ומצוה גוררת מצוה ועמדו לצאת, ואז העשיר פונה לרב שיעכבו רגע כמה הם צריכין לאסוף ואמרו לו והוא הוציא עשר רובל ונתן ובירכו בעל התניא והוסיף מצוה גוררת מצוה, ושוב עמדו לצאת ועיכבם והביא סכום יותר גדול ושוב בעל התניא מברכו ואומר לו מצוה גוררת מצוה, שוב עמדו לצאת ופנה להם והושיבם וואמר לבעל התניא כמה הם צריכים לאסוף והשיבו עשרת אלפים רובל, אמר להם הוא מוכן לתת הכל אך רוצה להסביר לרב שהוא בתחילת דרכו פנו אליו לצדקה ונתן פרוטה אך המקבל זרק עליו את הפרוטה ומאז נדר שרק מי שיקבל ממנו הפרוטה יעזור לו, ומאז במשך שנים לכל מי שנתן את אותה פרוטה זרק לו אותה וכך החלידה ורק הרב הוא הראשון שקיבל את הפרוטה וברכני וזה פתח את ליבי ולכן אני מוכן לתת כל הסכום.

מוסר השכל

נמצאנו למדים עד כמה גדולה הסגולה של ההתחלה כאשר אדם מתחיל במצוה ולו הקטנה כמו צדקה של פרוטה היא תגרוור עוד מצוות עד שנתן עשרת אלפי רובל, ולכן כמה חובתו של האדם בכדי להתגבר על יצרו פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם, ולזאת ישתדל כל אדם תמיד להתחיל את היום בדבר מצוה וכן כל שבוע יתחיל בדבר מצוה וכן כל חודש וכן את השנה וכל התחלה ישמור שיהיה בקדושה ובדבר מצוה ועי"ז זוכה האדם להתגבר על יצרו ולעשות רצון קונו. ובפרט כאשר אנו נמצאים בחודש אלול מוטל עלינו להתכונן לקראת יום הדין ובה נוכל להיות בטוחים בעזה"י שזוכה להכתב ולהחתם לחיים טובים ולשלום.

בידידות ואהבה

הצב"י מרדכי מלכא ס"ט

Handwritten signature of Rabbi Mordechai Malka.